

יציאות השבת פרק ראשון שבת

עין משפט נר מצוה

יח א מיי פ"ד מהל' שנת
הלקט וכו' פ"ג אלוני סה
טושי"ע א"ח פ"י שמו ספיק
א:
יב ב מיי"ש ס"ה ס"ה א וסמג
שם טושי"ע א"ח ס"מ
גמה ספיק א:
ג א מיי"ש שם טושי"ע שם
ספיק ב:
בא ד מיי"ש שם טושי"ע שם
ספיק א:
בב ה מיי"ש ס"ה מהל' שנת
הלקט ב:
בג ו מיי"ש פ"ד שם ס"ה ו
סמג שם טושי"ע א"ח
כד ז מיי"ש ס"ה א"ח וסמג
שם טושי"ע א"ח ס"י
שמו ספיק ב:
כה ח מיי"ש שם טושי"ע יג
שם טושי"ע שם ספיק א:
כו ט מיי"ש ס"ה מהל' שנת
הלקט וכו' פ"ג אלוני סה
טושי"ע א"ח פ"י שמו ספיק
א:
כז י מיי"ש פ"ד מהל' שנת
הלקט וכו' פ"ג אלוני סה
טושי"ע א"ח פ"י שמו ספיק
א:
כח יא מיי"ש פ"ד מהל' שנת
הלקט וכו' פ"ג אלוני סה
טושי"ע א"ח פ"י שמו ספיק
א:
כט יב מיי"ש פ"ד מהל' שנת
הלקט וכו' פ"ג אלוני סה
טושי"ע א"ח פ"י שמו ספיק
א:

מירי דהוה אמעביר חפץ ברה"ה. ה"ל לנמקט המוציא לאיירי ציה
לעיל א דלל כמה דלא מנח ליה מפיטר אלף משום דצבר הכי
נקט מעביר נקט ליה נמי השמא וזכל עיני העברה צ"ה קאלר:
התם בל היבא דמנח ליה מקום חיוב הויא. ומוציא ומשיט

מידי דהוה אמעביר חפץ צרה. יותר מד' אמות וכל כמה דלא מנח
ליה פטור וכי אמהי חייב ואע"ג דליפסיק הילוכא צייני וצייני:
מסתא ד' לפוך ד'. אמות מנומלמות: **לנוני עלמא מקוס חיוב**
אס יעלה חוץ לני' ויחזר כחן שהרי העבירו ד' שלימות: אלדי

ומעביר ד"א צויה ליה דרך למעלה מני'
דחייב צ"ל אע"ג דלא הוה מנח ליה
למעלה מני' פטור מ"מ"מ תחמיו
צמקוס שמהלך מקוס חיוב הוה אצל
סטיו הקרקע נמי מקוס פטור הוה:

מירי דהוה אמעביר חפץ ברה"ר התם לאו
אע"ג דכמה דנקיט ליה ואזיל פטור כי מנח ליה
חיוב ה"נ ל"ש מי דמי התם כל היבא דמנח ליה
מקום חיוב הוה הכא אי מנח ליה בסטיו מקום
פטור הוה אלא מירי דהוה אמעביר חפץ
מתחלת ד' לסוף ד' התם לאו אע"ג דאי מנח
ליה בתוך ד' אמות פטור כי מנח ליה בגופי
ד' אמות חיוב ה"נ ל"ש מי דמי התם לנגבי
דהאי גברא מקום פטור הוה לכ"ע מקום חיוב

הוא הכא לכ"ע מקום פטור הוה אלא מירי
דהוה אמוציא מרה"י לרה"ר דרך צדי רה"ר
התם לאו אע"ג דאי מנח ליה אצדי רה"ר פטור
וכי מנח ליה ברה"ר חיוב ה"נ ל"ש מתקיף לה
רב פפא הניחא לרבנן ד' דאמרי צדי רה"ר לאו
ברה"ר דמי אלא לר' אליעזר (בן יעקב)
דאמר צדי רה"ר ברה"ר דמי מאי איבא למימר
א"ל רב אחא בריה דרב איקא אימור דשמעת
לר"א (בן יעקב) דאמר צדי רה"ר ברה"ר
דמי היבא דליבא חיפופי אבל היבא דאיבא
חיפופי מי שמעת ליה הלכך להא דמרי א"ר
יוחנן ומודה בן עזאי בזורק תניא נמי הכי
המוציא מחנות לפלטיא דרך סטיו חיוב אחד
המושיט בן עזאי אומר המוציא והמכניס פטור
המושיט והזורק חיוב: ת"ר יד' רשויות
לשבת רה"י ורה"ר וברמלית ומקום פטור
ואיוו היא רה"י יחריץ שהוא עמוק י' ורחב ד'
וכן גדר שהוא גבוה י' ורחב ד' זו היא רה"י
גמורה ואיוו היא רה"ר י' ורחב ד' ופלטיא
גדולה ומבואות המפולשין זו היא רה"ר
גמורה אין מוציאין מרה"י זו לרה"ר זו ואין
מכניסין מרה"ר זו לרה"י זו ואם הוציא והכניס
י' אבל י' ובקעה ואיסטונונית והכרמלית אינה
לא כרה"ר ולא כרה"י ואין נושאין ונותנין
בתוכה ואם נשא ונתן בתוכה פטור ואין
מוציאין מתוכה לרה"ר ולא מרה"ר לתוכה
ואין מכניסין מרה"י לתוכה ולא מתוכה
לרה"י ואם הוציא והכניס פטור י' הצרות של
רבים ומבואות שאינן מפולשין עירבו מותרין
לא עירבו אסורים אדם עומד על האיסקופה
נוטל מבע"ה ונותן לו נוטל מעני ונותן לו ובלבד
שלא יטול מבע"ה ונותן לעני מעני ונותן
לבע"ה ואם נטל ונתן שלשתן פטורים אחרים
אומרים איסקופה משמשת ב' רשויות בזמן
שהפתח פתוח כלפנים פתח נעול בלחוצין ואם
היתה איסקופה גבוהה י' ורחבה ד' ה"ו רשות
לעצמה: אמר מר זו היא רה"י למעוטי מאי
למעוטי הא דר' יהודה דתני' יתר על כן א"ר
יהודה מי שיש לו ב' בתי' בשני צדי רה"ר עושה
לחי

רה"ה מרה"י לרה"ה) כגון חצר שנפרץ
לרה"ה דהוה מקום המחילה לדי רה"ה
ופליגי בה ר' אליעזר ורבנן בעירובין
צ"ל כל גגות' ואמרי רבנן דלאו כרה"ה
דמו ואפ"ה כי אפיק מרה"י לרה"ה דרך
שם חייב: היבא דליבא חיפופי. כגון
היבא דעירובין: היבא דאיבא חיפופי.
נועליס יתדות קטנות ולפי הכותל
שימוש שם עגלות וקרונות ופני יחופו
ככותל ופילוהו: מי שמעו ליה. דהוי
רה"ה ואפילו הכי כי מפיק לרה"ה דרך
שם חייב: צוריק. מחנות לפלטיא
דרך סטיו דמייב דהא לא נח בצרמלית
מירי: המכניס והמוציא פטור.
דמהלך כעומד והא נח גופו בצרמלית:
ד' רשויות. כוליה שפרש ליה: גדר.
כותל שהוא גבוה י' ורחב ד' הוי
רה"י: סרטיא. מסילה שהולכין בה
מעיר לעיר: פלטיא. רחבה של
עיר שסם מתקלפין לקמורה: ומבואות.
של עיר רחבים י' אמה: המפולשין.
משני ראשיהן (לפלטיא: עגוש כרת.
כלל התראה: ונסקל בהתראה:
בקעה. שות הרבה קנפני"א בלע"ז:
איסטונונית. שלפני החנויות שיושבים
שם סוחרים: והכרמלית. לקמיה (ס'
פריך אטו כל הני י' וצקעה לאו
היינו כרמלית דקמי תנא לעיל: אין
לא כרשום היחיד. משום דדמיא
לרה"ר דאין להם מחילות: ולא
כרה"י. דאין דומין לדגלי מדבר
דלאו דהילוכא דריש עירובין: אין
נושאין ונותנין בכותל. כלומר אין
מטלטלין בהן אלא בתוך ד' משום
דדומין לרה"ה וגורו בהן רבנן אטו
רה"ה: ואם הוציא והכניס פטור.
זו היא כרמלית האמורה למעלה:
חצר של רבים. שפתוחין לחצר
חצר ריש וחצר פתוחה לרה"ר י' ורחב
הצמים יוצאים דרך החצר לרה"ר:
ומבואות שאינן מפולשין. שראשו
אחד סמוס ומלרות פתוחין לו וצייני
המלרות יוצאין דרך מצוי לרה"ר:
עירבו. כל הצמים של חצר יחד צפת
וכן לענין המצוי אס עירבו המלרות
הפתוחות לו ציח: מוסיס. להכניס
ולהוציא מן הצמים לחצר וכן מן
המלרות למצוי: לא עירבו אסורין.
מפני שהצית מיוחדת לצעליה והחצר
רשות לכולן ונמצא מוציא מרשות
לרשות אע"פ שמהינן רה"י לעשות
וקאמי צייני רה"ר י' ורחב ד' על כן,
אפילו הכי לילכא פי תקיעה
הוציא וילכא שמי מחילות
מעליהן. מחילת בית מלכות
ומחילת בית השני ממלך. סג
בתקפת פורתא (ס' א.).

דוקא פליגי רבנן דהיבא דליבא חיפופי
מודה רבי אליעזר' אי נמי היבא
סוגיא כרז פפא דהכא דלא מחלק:
המושיט והזורק חיוב. וא"ת
אלמאי מודה במושיט
וזורק כיון דלא יליף דרך סטיו מדרך
צדי לענין (ו) ולצדן ה"ל לא יליף
צורק ומושיט וי"ל גזרי עושי מעביר
דרך כדי נמי פטור אע"ג דהיה
במשכן משום דמהלך כעומד דמי
אצל זורק ומושיט דרך סטיו יליף
מזורק ומושיט דרך צדי:

הגהות הב"ח
(א) גמ' אחד המניס אחד
המושיט ואחד הזורק לא
עושי: (ב) רש"י א"ח א"ח
רשות העיר מרה"י להכיר
דרך צדי רה"ר כגון מלך:
(ג) ד"ה לא עירבו וכו' למה
להרמק האדם מן העיריה
שלא יוצא: (ד) רש"י א"ח
המושיט וכו' מדרך צדי לענין
מוציא א"ח לא יליף וכו' וי"ל
דלגן עושי מוציא דרך צדי:

ארבע רשויות לשבת. ק' להצט"א
יתני ה' רשויות דהא
קדפך יותר מצית סתמים שלא הוקף
לדירה י' הורק מרה"ה לתוכו או איפכא
חייב ואין מטלטלין בו אלא צ"ה וי"ל
דהיבא רה"י גמור אלא לענין דאין
מטלטלין בו אלא צ"ה עשאוה' רה"י
וכרמלית ולהכי נמי לא תני חצר שלא
עירבו: ב' רמז"ית. ד' צירושלמי
צריש שבת תני ר' חייא כרמל רך
(ומלא) (ס' א) לא ולא יבש אלא ציינוני
ה"ג כרמלית אינו לא כרה"י ולא
כרה"ה: יתר ע"כ בן א"ר יהודה.
הכי מיתני' בתוספתא פרק ו' (ה"ט)
דעירובין אחד חלון שצין צ' חלרות
ואחד חלון שצין שני צמים כו' וגשרים
ונפשות ור"ה מקורה מטלטלין תחמיו
צצבת דברי ר' יהודה יתר על כן
א"ר יהודה כו' פירוש יתר על כן צציל
צמים משני צדי רה"ה דאף על גב
דליכא למימר פי תקיעה יוד
וקומס כמו צגשרים ונפשות ור"ה
מקורה דרישא אפ"ה נושא ונותן
צצמנע דקסבר ר"י צ' מחילות
דאורי' כדלמנן צ"ל כל גגות (עירובין
ס'ה) וא"ת אלמאי לא מיייתי הכא מתני'
דכל

לענין רש"י
קנפני"א. עירבה. שדות.
מוסף רש"י
צדי רה"י. סמון לבנים,
עומקין הלן מן הצמח
אבנים ומכשולים המרמק
חיוב העגלות ומחולן חופי
ולפני קרי צדי רה"י
(מבואות א"ח). סרטיא. דרך
הילוך לבני אדם. ופלטיא
כחוסף לנחוקי (עירובין
א"ח). ומבואות המפולשין.
עירובין לגלי מדבר, לכל מיל'
דשבת משמקן גמריק. ונמצא
על ליים צבוח ב' ונמצא
אולי, כדלמנן בבורק (לקמן
ט"ז). הלכך לא הוי רש"י
צצרי מר' אמה רחב ומוסיס
מ"ל רש"י (עירובין ב' א). אולם
עומד על האסקופה כולל
כו"ר. ואפילו אסורה דרכן
ליכא (ס' א). מי שיש לו ב'
שני בתים כו'. על גבי מנה
חייבי צצבת עליה צצבת גמרי
שצצני צדי רה"ר י' ורחב ד'
המפולשין לרה"י. דשני ר'
יהיה למטילי מוחיה פתוח
פי תקיעה ריש וסומס, כסוס
כל גגות העיר (עירובין ס' א).
וקאמי צייני רה"ר י' ורחב ד'
אפילו הכי לילכא פי תקיעה
הוציא וילכא שמי מחילות
מעליהן. מחילת בית מלכות
ומחילת בית השני ממלך. סג
בתקפת פורתא (ס' א.).

דלמנן עומד על גופו בצרמלית:
ד' רשויות. כוליה שפרש ליה: גדר.
כותל שהוא גבוה י' ורחב ד' הוי
רה"י: סרטיא. מסילה שהולכין בה
מעיר לעיר: פלטיא. רחבה של
עיר שסם מתקלפין לקמורה: ומבואות.
של עיר רחבים י' אמה: המפולשין.
משני ראשיהן (לפלטיא: עגוש כרת.
כלל התראה: ונסקל בהתראה:
בקעה. שות הרבה קנפני"א בלע"ז:
איסטונונית. שלפני החנויות שיושבים
שם סוחרים: והכרמלית. לקמיה (ס'
פריך אטו כל הני י' וצקעה לאו
היינו כרמלית דקמי תנא לעיל: אין
לא כרשום היחיד. משום דדמיא
לרה"ר דאין להם מחילות: ולא
כרה"י. דאין דומין לדגלי מדבר
דלאו דהילוכא דריש עירובין: אין
נושאין ונותנין בכותל. כלומר אין
מטלטלין בהן אלא בתוך ד' משום
דדומין לרה"ה וגורו בהן רבנן אטו
רה"ה: ואם הוציא והכניס פטור.
זו היא כרמלית האמורה למעלה:
חצר של רבים. שפתוחין לחצר
חצר ריש וחצר פתוחה לרה"ר י' ורחב
הצמים יוצאים דרך החצר לרה"ר:
ומבואות שאינן מפולשין. שראשו
אחד סמוס ומלרות פתוחין לו וצייני
המלרות יוצאין דרך מצוי לרה"ר:
עירבו. כל הצמים של חצר יחד צפת
וכן לענין המצוי אס עירבו המלרות
הפתוחות לו ציח: מוסיס. להכניס
ולהוציא מן הצמים לחצר וכן מן
המלרות למצוי: לא עירבו אסורין.
מפני שהצית מיוחדת לצעליה והחצר
רשות לכולן ונמצא מוציא מרשות
לרשות אע"פ שמהינן רה"י לעשות
וקאמי צייני רה"ר י' ורחב ד' על כן,
אפילו הכי לילכא פי תקיעה
הוציא וילכא שמי מחילות
מעליהן. מחילת בית מלכות
ומחילת בית השני ממלך. סג
בתקפת פורתא (ס' א.).

לענין רש"י
קנפני"א. עירבה. שדות.
מוסף רש"י
צדי רה"י. סמון לבנים,
עומקין הלן מן הצמח
אבנים ומכשולים המרמק
חיוב העגלות ומחולן חופי
ולפני קרי צדי רה"י
(מבואות א"ח). סרטיא. דרך
הילוך לבני אדם. ופלטיא
כחוסף לנחוקי (עירובין
א"ח). ומבואות המפולשין.
עירובין לגלי מדבר, לכל מיל'
דשבת משמקן גמריק. ונמצא
על ליים צבוח ב' ונמצא
אולי, כדלמנן בבורק (לקמן
ט"ז). הלכך לא הוי רש"י
צצרי מר' אמה רחב ומוסיס
מ"ל רש"י (עירובין ב' א). אולם
עומד על האסקופה כולל
כו"ר. ואפילו אסורה דרכן
ליכא (ס' א). מי שיש לו ב'
שני בתים כו'. על גבי מנה
חייבי צצבת עליה צצבת גמרי
שצצני צדי רה"ר י' ורחב ד'
המפולשין לרה"י. דשני ר'
יהיה למטילי מוחיה פתוח
פי תקיעה ריש וסומס, כסוס
כל גגות העיר (עירובין ס' א).
וקאמי צייני רה"ר י' ורחב ד'
אפילו הכי לילכא פי תקיעה
הוציא וילכא שמי מחילות
מעליהן. מחילת בית מלכות
ומחילת בית השני ממלך. סג
בתקפת פורתא (ס' א.).

דלמנן עומד על גופו בצרמלית:
ד' רשויות. כוליה שפרש ליה: גדר.
כותל שהוא גבוה י' ורחב ד' הוי
רה"י: סרטיא. מסילה שהולכין בה
מעיר לעיר: פלטיא. רחבה של
עיר שסם מתקלפין לקמורה: ומבואות.
של עיר רחבים י' אמה: המפולשין.
משני ראשיהן (לפלטיא: עגוש כרת.
כלל התראה: ונסקל בהתראה:
בקעה. שות הרבה קנפני"א בלע"ז:
איסטונונית. שלפני החנויות שיושבים
שם סוחרים: והכרמלית. לקמיה (ס'
פריך אטו כל הני י' וצקעה לאו
היינו כרמלית דקמי תנא לעיל: אין
לא כרשום היחיד. משום דדמיא
לרה"ר דאין להם מחילות: ולא
כרה"י. דאין דומין לדגלי מדבר
דלאו דהילוכא דריש עירובין: אין
נושאין ונותנין בכותל. כלומר אין
מטלטלין בהן אלא בתוך ד' משום
דדומין לרה"ה וגורו בהן רבנן אטו
רה"ה: ואם הוציא והכניס פטור.
זו היא כרמלית האמורה למעלה:
חצר של רבים. שפתוחין לחצר
חצר ריש וחצר פתוחה לרה"ר י' ורחב
הצמים יוצאים דרך החצר לרה"ר:
ומבואות שאינן מפולשין. שראשו
אחד סמוס ומלרות פתוחין לו וצייני
המלרות יוצאין דרך מצוי לרה"ר:
עירבו. כל הצמים של חצר יחד צפת
וכן לענין המצוי אס עירבו המלרות
הפתוחות לו ציח: מוסיס. להכניס
ולהוציא מן הצמים לחצר וכן מן
המלרות למצוי: לא עירבו אסורין.
מפני שהצית מיוחדת לצעליה והחצר
רשות לכולן ונמצא מוציא מרשות
לרשות אע"פ שמהינן רה"י לעשות
וקאמי צייני רה"ר י' ורחב ד' על כן,
אפילו הכי לילכא פי תקיעה
הוציא וילכא שמי מחילות
מעליהן. מחילת בית מלכות
ומחילת בית השני ממלך. סג
בתקפת פורתא (ס' א.).

לענין רש"י
קנפני"א. עירבה. שדות.
מוסף רש"י
צדי רה"י. סמון לבנים,
עומקין הלן מן הצמח
אבנים ומכשולים המרמק
חיוב העגלות ומחולן חופי
ולפני קרי צדי רה"י
(מבואות א"ח). סרטיא. דרך
הילוך לבני אדם. ופלטיא
כחוסף לנחוקי (עירובין
א"ח). ומבואות המפולשין.
עירובין לגלי מדבר, לכל מיל'
דשבת משמקן גמריק. ונמצא
על ליים צבוח ב' ונמצא
אולי, כדלמנן בבורק (לקמן
ט"ז). הלכך לא הוי רש"י
צצרי מר' אמה רחב ומוסיס
מ"ל רש"י (עירובין ב' א). אולם
עומד על האסקופה כולל
כו"ר. ואפילו אסורה דרכן
ליכא (ס' א). מי שיש לו ב'
שני בתים כו'. על גבי מנה
חייבי צצבת עליה צצבת גמרי
שצצני צדי רה"ר י' ורחב ד'
המפולשין לרה"י. דשני ר'
יהיה למטילי מוחיה פתוח
פי תקיעה ריש וסומס, כסוס
כל גגות העיר (עירובין ס' א).
וקאמי צייני רה"ר י' ורחב ד'
אפילו הכי לילכא פי תקיעה
הוציא וילכא שמי מחילות
מעליהן. מחילת בית מלכות
ומחילת בית השני ממלך. סג
בתקפת פורתא (ס' א.).

לה"ר ומרה"ר לתוכה פטור, ואמרין בגמ' ואיבעי תימה בצעיר רה"ר קמפילגי דר' אליעזר סבר צדי רה"ר דאמר, ורבנן
סברי צדי רה"ר רחבים לאו כרה"ר דאמר.